

Invoeringstoets Art. 174a gem. wet

December 2025

**Een beknopt onderzoek naar de
signalen uit de praktijk van
gemeenten.**

Mariken de Baaij & Edwin de Boer

Inleiding

De invoeringstoets is een beknopt onderzoek naar de uitvoering en impact van nieuwe regelgeving in de praktijk van gemeenten. De focus ligt op het signaleren en niet op het evalueren. De invoeringstoets geeft geen oplossingen of aanbevelingen maar is een waardevol startpunt voor een gesprek tussen uitvoering en beleid, om samen te bepalen of en waar er verbeteringen nodig zijn*.

De centrale onderzoeksvragen voor deze invoeringstoets zijn:

- In hoeverre komt de praktijk overeen met de aannames uit de uitvoeringstoets?
- Hoe pakt de regeling uit voor de uitvoering?
- Ontstaan er in de uitvoeringspraktijk knelpunten of onbedoelde effecten?
- In hoeverre is de kwaliteit van de uitvoering geborgd?

De vraag hoe de regeling uitpakt voor de mensen, organisaties of bedrijven voor wie de regeling is bedoeld, is buiten scope van deze invoeringstoets van VNG.

In opdracht van VNG Beleid en het ministerie van Justitie en Veiligheid voerde VNG Realisatie een invoeringstoets uit naar de invoering van het gewijzigde artikel 174a Gemeentewet, uitbreiding van de sluitingsbevoegdheid burgemeester.

Aanleiding

Er vinden geregeld incidenten plaats waarbij sprake is van ernstig geweld in de nabijheid van panden. Het gaat dan om het gooien van explosieven of beschietingen, vaak afkomstig uit de georganiseerde en ondermijnende criminaliteit. Ook worden soms wapens aangetroffen in woningen. Burgemeesters konden deze incidenten niet goed aanpakken met het oude instrumentarium en zochten, waar mogelijk, hun toevlucht tot noodbevelen. Om dit probleem aan te pakken, heeft de wetgever de bevoegdheden uit artikel 174a Gemeentewet aangepast en artikel 177 Wet openbare lichamen Bonaire, Sint-Eustatius en Saba (en enkele andere aanverwante wetten) aangepast. De uitbreiding geldt voor de burgemeesters in Europees Nederland en gezaghebbers op Bonaire, Sint-Eustatius en Saba. In overleg met de opdrachtgever zijn de gevolgen voor Caraïbisch Nederland niet meegenomen in deze toets.

Nieuwe wet- en regelgeving: artikel 174a Gemeentewet

De burgemeester kan vanaf 1-1-2024 in meer gevallen een woning, niet publiek toegankelijk lokaal of erf sluiten. Kort gezegd: als door (bedreiging met) ernstig geweld of door de vondst van een wapen de openbare orde rondom het pand ernstig wordt verstoord, kan de burgemeester een woning, lokaal of erf sluiten. De regering verwachtte bij de indiening van het wetsvoorstel dat er twintig tot dertig extra woningsluitingen per jaar plaats zullen vinden. Dit zijn de sluitingen die voorheen niet op een andere wettelijke grondslag kunnen plaatsvinden.

Hoofdconclusie

Over het algemeen levert de invoering van artikel 174a geen onoverkomelijke problemen in de uitvoering op. Wel is er een aantal punten in de uitvoering die verbeterd zouden kunnen worden. Deze worden genoemd in de vervolgacties hiernaast.

Vervolgacties

- **Ontwikkel een handreiking of kader dat nader invulling geeft aan de zorgplicht van de burgemeester in het geval een woningsluiting.** Deze handreiking kan helpen bij het toepassen van het afwegingskader.
- **Verbeter de kwaliteit en tijdigheid van de bestuurlijke rapportages.** Kijk hierbij ook kritisch naar het nut en de noodzaak om de rapportage eerst met het OM te delen alvorens deze aan de gemeente wordt aangeboden.
- In de huidige wetgeving is beperkte speelruimte tussen 'niets doen' en effectief over gaan tot de sluiting van een woning. **Een oplossing hiervoor zou kunnen zijn om op grond van artikel 174a een Last onder Dwangsom (LOD) als bestuursdwangbevoegdheid te classificeren i.p.v. sluitingsbevoegdheid.** Dit geeft gemeenten meer mogelijkheden om te handhaven zonder direct over te moeten gaan tot sluiting.
- **Voorzie in een 'noodpotje' voor gemeenten die relatief veel getroffen worden door het explosies.** Deze gemeenten zien zich voor onevenredig hoge kosten gesteld. Het ter beschikking stellen van extra financiële armslag op aanvraag kan zeer helpend zijn.

Conclusies

Regeling in de uitvoering

- **Het artikel geeft gemeenten een meer solide rechtsgrond voor sluiting.** Hiermee voorziet het artikel duidelijk in de invulling van een juridische lacune die voorheen werd opgelost d.m.v. het inzetten van een noodbevel;
- **Het is niet herleidbaar of het artikel heeft geleid tot meer sluitingen.** Dit komt omdat zich de afgelopen jaren überhaupt meer explosies hebben voorgedaan dan in voorgaande jaren het geval was.
- **Betere beleidsmatige voorbereiding van woningsluiting.** Bij een noodbevel was er vaak een uitgebreidere motivering nodig en lag de lat om tot een voldoende gemotiveerde sluiting te komen hoger.
- **Hoewel motivering tijd kost, toch enige tijdswinst door betere voorbereiding.** Met name gemeenten die veel te maken hebben met woning sluitingen geven aan dat artikel 174a enige vorm van tijdswinst op kan leveren omdat er sprake is van een betere voorbereiding.
- **Onduidelijke begripsinterpretatie ‘ernstige dreiging en vrees’.** Hierbij speelt mee dat uit de jurisprudentie van de afgelopen jaren is gebleken dat alleen de vondst van wapens of gevaarlijk vuurwerk toch vaak onvoldoende is om tot een sluiting van een woning over te gaan.
- **Het is niet altijd duidelijk hoe ver de zorgplicht van de burgemeester reikt.** Het spoed gevende karakter van een woningsluiting maakt het voor gemeenten niet haalbaar om de consequenties van een eventuele ontbinding van de huurovereenkomst vooraf in volledigheid mee te wegen.

Op pagina 4 worden deze punten nader toegelicht.

Gesignaleerde knelpunten in de uitvoering

- **Bestuurlijke rapportages zijn soms te laat en niet informatief genoeg.** Als de aanlevering van bestuurlijke rapportages niet snel en adequaat verloopt, is dit een belangrijk knelpunt in de uitvoering omdat hiermee de burgemeester niet goed in positie kan komen.
- **Artikel 174a wordt oneigenlijk ingezet.** Het komt soms voor dat criminele organisaties een dreiging in scène zetten om autoriteiten aan te zetten tot sluiting van de woning.

- **Het toepassen van het afwegingskader leidt soms tot onduidelijkheden.** Het gaat hierbij met name om de verplichting van gemeenten om alternatief verblijf te bekostigen als niet kan worden vastgesteld dat de bewoner(s) een verwijt treft.
- **Beperkte handelingsperspectieven** In de huidige wetgeving is beperkte speelruimte tussen ‘niets doen’ en effectief over gaan tot de sluiting van een woning. een oplossing hiervoor zou kunnen zijn om op grond van artikel 174a een Last onder Dwangsom (LOD) te classificeren als bestuursdwangbevoegdheid i.p.v. sluitingsbevoegdheid.
- **A-grond artikel 174a** Gemeenten geven aan het jammer te vinden dat dit artikel met de uitbreiding van de sluitingsbevoegdheid van de burgemeester niet verder is verrijkt, zodat ook woningsluitingen bij extreme woonoverlast gemakkelijker en beter gemotiveerd doorgang kunnen vinden.

Op pagina 6 worden deze punten nader toegelicht.

Kwaliteit van de uitvoering

- **Ten aanzien van de kwaliteit van de uitvoering heeft de invoering van artikel 174a geen evident negatieve effecten.** Wel bestaat bij gemeenten de behoefte aan meer beschikbaarheid van jurisprudentie. Hiermee zou de afweging om over te gaan tot de sluiting van een woning nog zorgvuldiger kunnen worden gemaakt.
- **Het is niet duidelijk hoe vaak een woning wordt gesloten van een huiseigenaar die niet direct betrokken is bij de strafzaak.** Gegeven de toezeggingen die destijds zijn gedaan aan de Tweede Kamer, was expliciet in deze invoeringstoets ook een vraag: ‘Hoe vaak het is voorgekomen dat er wel een bestuursrechtelijke sluiting van een woning door een burgemeester heeft plaatsgevonden, maar geen strafzaak op basis van strafbare feiten?’ Ter verduidelijking: het gaat hier om een strafzaak tegen de huiseigenaar wiens woning gesloten is. Gemeenten houden dit niet bij. Daarnaast speelt mee dat de achtergrond van woningsluitingen heel divers is. De gemeente heeft bovendien niet altijd hetzelfde inzicht in de achtergronden zoals de politie of het OM. Dat maakt deze vraag moeilijk te beantwoorden door de gemeenten

Conclusies

alleen. Gemeenten bevestigen wel dat het voorkomt dat een woning gesloten wordt, terwijl de bewoner geen direct betrokkene is bij de strafzaak.

Aannames uitvoeringstoets

Destijds is geen uitvoeringstoets uitgevoerd. Het is daarom ook niet mogelijk te vergelijken met de situatie zoals die in de uitvoeringstoets werd geïmpliceerd. Wel is destijds in de Memorie van Toelichting (MvT) iets gezegd over het aantal extra sluitingen als gevolg van dit artikel. Bij benadering werden voor heel Nederland twintig à dertig extra woningsluitingen verwacht, zo was destijds de inschatting. Wij constateren in deze invoeringstoets dat dit aantal vooralsnog niet veel hoger lijkt. Ook lijkt de maximale tijdsbesteding die destijds ingeschat is (maximaal 1.800 minuten), volgens de meeste geïnterviewde gemeenten redelijk te kloppen met bestaande praktijk sinds 1-1-2024. Uitdrukkelijk voorbehoud dat hierbij gemaakt moet worden, is dat dit niet geldt voor gemeenten die te maken krijgen met meer woningsluitingen. Daar is de benodigde tijdsbesteding substantieel hoger.

Conclusies

Regeling in de uitvoering

Het artikel geeft gemeenten een meer solide rechtsgrond voor sluiting

De invoering van wetsartikel 174a voorziet in een juridische en maatschappelijke behoefte. De invoering van het artikel geeft gemeenten een meer solide rechtsgrond om over te gaan tot sluiting. Hiermee voorziet het artikel duidelijk in de invulling van een juridische lacune die voorheen werd opgelost d.m.v. het inzetten van een noodbevel;

Het is niet herleidbaar of het artikel heeft geleid tot meer sluitingen

De verwachting was dat invoering van het artikel zou leiden tot meer sluitingen. Gemeenten geven aan nu gemakkelijker woningen te kunnen sluiten, omdat het wetsartikel 174a hun in staat stelt de sluiting beter te motiveren dan voorheen het geval was op basis van het noodbevel. In absolute aantallen is niet goed herleidbaar of de invoering van Artikel 174a daadwerkelijk heeft geleid tot meer sluitingen. Dit komt omdat zich de afgelopen jaren überhaupt meer explosies hebben voorgedaan dan in voorgaande jaren het geval was.

Beter in staat om woningsluiting beleidsmatig voor te bereiden

Sommige gemeenten geven aan dat de invoering van artikel 174a hun beter in staat stelt om woningsluitingen beleidsmatig voor te bereiden. Dit is het geval omdat de motivering eenduidiger en doelgerichter kan worden opgesteld, in sommige gevallen al voorafgaand aan het daadwerkelijke besluit tot sluiting. In het voorgaande geval van de inzet van een noodbevel was er vaak een meer uitgebreide motivering nodig en ligt de lat om tot een voldoende gemotiveerde sluiting te komen hoger.

Hoewel motivering tijd kost, toch enige tijdswinst door betere voorbereiding

Met name gemeenten die veel te maken hebben met woning sluitingen geven aan dat artikel 174a enige vorm van tijdswinst op kan leveren omdat er sprake is van een betere voorbereiding. Andere gemeenten daarentegen zien dit voordeel

minder omdat voor elk besluit uiteindelijk toch een motivering geschreven dient te worden.

Onduidelijke begripsinterpretatie 'ernstige dreiging en vrees'

Sommige gemeenten geven aan nog wel onduidelijkheden te ervaren ten aanzien van hetgeen dat mag worden geduid als ernstige dreiging en vrees. Zo geven sommige gemeenten bijvoorbeeld aan dat 'sec de aanwezigheid van wapens voldoende motivering voor ernstige dreiging is' en andere gemeenten hebben de behoefte hier toch een meer elementen aan toe te voegen die de vrees en/of ernstige dreiging motiveren. Hierbij speelt mee dat uit de jurisprudentie van de afgelopen jaren is gebleken dat alleen de vondst van wapens of gevaarlijk vuurwerk toch vaak onvoldoende is om tot een sluiting van een woning over te gaan omdat de wapens/vuurwerk ook eenvoudig uit de woning verwijderd kunnen worden en er dan ook geen grond meer is voor sluiting.

Het is niet altijd duidelijk hoe ver de zorgplicht van de burgemeester reikt

Omdat woningcorporaties en verhuurders nu buitengerechtelijk kunnen ontbinden, nemen gemeenten dit mee in het afwegingskader/belangenafweging om de bevoegdheid wel/niet in te zetten. Zeker bij de toepassing op de (b) grond, waarbij ook buiten eigen schuld om gesloten kan worden, is dat een belangrijk element dat wordt meegewogen. Hieruit volgt ook dat de zorgplicht bij de (b) grond is groter dan bij de (c) grond, omdat bij de (b) grond dit ook buiten schuld om toegepast kan worden. Hierbij moet worden opgemerkt dat gemeenten niet vooraf kunnen voorzien hoe een woningcoöperatie uiteindelijk zal gaan beslissen over de ontbinding van het huurcontract. Het spoed gevende karakter van een dergelijke beslissing maakt het voor gemeenten niet haalbaar om de consequenties van een eventuele ontbinding van de huurovereenkomst vooraf in volledigheid mee te wegen. Veel gemeenten merkten hierbij op dat het in het geval van een beslissing tot sluiting ook niet altijd duidelijk is tot hoever de zorgplicht van een burgemeester dient te reiken. Er is behoefte aan meer duidelijkheid op dit punt.

Knelpunten in de uitvoering

Over het algemeen levert de invoering van artikel 174a geen onoverkomelijke problemen in de uitvoering op. Wel is er een aantal punten in de uitvoering die verbeterd zouden kunnen worden, te weten:

Bestuurlijke rapportages zijn soms te laat en niet informatief genoeg

Een goed gemotiveerde en tijdige sluiting van de woning is sterk afhankelijk van de snelheid en volledigheid waarmee de bestuurlijke rapportage aan de gemeente wordt aangeleverd. In de meeste gemeenten verloopt dit proces over het algemeen goed. Wel wordt aangegeven dat de aanlevering van sommige rapportages laat gebeurt en dat de rapportages niet informatief genoeg zijn. Als de aanlevering van bestuurlijke rapportages niet snel en adequaat verloopt, is dit een belangrijk knelpunt in de uitvoering omdat hiermee de burgemeester niet goed in positie kan komen. Overigens geldt dit zowel voor het inzetten van een noodbevel als wel voor de toepassing van artikel 174a.

Bij het oplossen van dit knelpunt kunnen ‘warme relaties/goede werkverhoudingen’ tussen gemeenten en het Openbaar Ministerie (OM) en/of politie een positieve rol spelen. De praktijk wijst uit dat in gemeenten waar deze relaties goed zijn, dit een solide basis vormt voor een juridisch adequate motivering van de inzet van artikel 174a. Evenwel plaatsen gemeenten ook kritische kanttekeningen bij dit proces. Bestuurlijke rapportages dienen eerst aan het OM te worden voorgelegd voordat dat de rapportage aan de burgemeester wordt verstrekt. Er wordt kritisch gekeken naar deze werkwijze, met name in relatie tot artikel 16 wet politiegegevens. Dit omdat deze werkwijze vaak tot gevolg heeft dat rapportages (te)laat, onvolledig of niet worden verstrekt. In spoedgevallen gebeurt het delen van rapportages vaak wel binnen het gewenste tijdsbestek, maar bij aanvullende rapportages is dit vaak veel minder het geval.

Artikel 174a wordt oneigenlijke ingezet

Door sommige gemeenten wordt aangegeven dat de mogelijkheid om artikel 174a in te zetten bij dreiging, kan leiden tot onbedoelde effecten. Hierbij gaat het er dan om dat criminelen een bepaalde dreiging op een woning in scène zetten (bijvoorbeeld met behulp van sociale media) om de autoriteiten aan te zetten tot het sluiten van een specifieke woning.

Het toepassen van het afwegingskader leidt soms tot onduidelijkheden

Het toepassen van het afwegingskader m.b.t. het al dan niet sluiten van een woning leidt bij sommige gemeenten tot onduidelijkheden in de uitvoering, in het bijzonder ten aanzien van de zorgplicht van de burgemeester. Gemeenten geven aan dat het helpend zou kunnen zijn als hier een handreiking voor wordt ontwikkeld. Het gaat hierbij met name om meer duiding ten aanzien van de verplichting van gemeenten om alternatief verblijf te bekostigen en als niet kan worden vastgesteld dat de bewoner(s) een verwijt treft.

Beperkte handelingsperspectieven

In de huidige wetgeving is beperkte speelruimte tussen ‘niets doen’ en effectief over gaan tot de sluiting van een woning. Een oplossing hiervoor zou kunnen zijn om op grond van artikel 174a een Last onder Dwangsom (LOD) als bestuursdwangbevoegdheid te classificeren i.p.v. sluitingsbevoegdheid. Dit geeft gemeenten meer mogelijkheden om te handhaven zonder direct over te moeten gaan tot sluiting.

A-grond artikel 174a

Gemeenten geven aan het jammer te vinden dat dit artikel met de uitbreiding van de sluitingsbevoegdheid van de burgemeester niet verder is verrijkt. De behoefte van gemeenten om de A-grond toe te passen bestaat, met name in gevallen waarbij er sprake is van extreme woonoverlast. Gemeenten zouden in dat geval meer handvaten willen hebben om de woning te sluiten. Sub A is op dit moment in de beleving van diverse gemeenten meer een ‘legislatief weeskind’ dan dat dit artikel voldoende aanknopingspunten geeft voor een goed gemotiveerde woningsluiting bij casuïstiek waarbij een vorm van woonoverlast speelt.

Overige bevindingen

Mitigerende maatregelen

Met de geïnterviewde gemeenten is ook gesproken over de inzet van mitigerende maatregelen, voorafgaand aan een beslissing om te sluiten op grond van artikel 174a. Opvallend hierbij is dat gemeenten hier heel verschillend mee omgaan. Als er sprake is van een situatie met explosieven zijn er, naast toepassing van 174a, grofweg drie opties die gemeenten kunnen inzetten:

1. Niets doen: de gemeente besluit de woning niet te sluiten
2. Cameratoezicht: de woning wordt niet gesloten maar er worden camera's ingezet om de openbare orde te bewaken
3. Gebiedsverbod op basis van een noodbevel: personen die gelinkt worden aan de dreiging mogen gedurende een bepaalde tijd niet in de buurt van de woning komen

Gemeenten geven aan dat er een heel grote lacune zit tussen niets doen en het daadwerkelijk sluiten van de woning. In sommige gevallen kan er dan een subsidiaire maatregel worden ingezet, maar het beeld m.b.t. de doeltreffendheid daarvan is wisselend. Zo zien sommige gemeenten cameratoezicht als een probaat middel dat goed kan worden ingezet om de veiligheid en rust rondom een bepaalde woning te waarborgen. Wel wordt daarbij aangegeven dat het een duur middel is omdat alle camerabeelden ook moeten worden uitgekeken en worden opgevolgd door een persoon die daartoe bevoegd is. Andere gemeenten zien juist weinig in de inzet van cameratoezicht omdat veel burgers zelf ook een deurbelcamera hebben. Omdat deze beelden niet door de autoriteiten worden uitgekeken is het daarmee wel de vraag in hoeverre de veiligheid rondom een woning hier daadwerkelijk mee gewaarborgd wordt. Ook met betrekking tot het gebiedsverbod is het beeld wisselend. Gemeenten geven aan dat een gebiedsverbod helpend kan zijn om de rust te laten wederkeren. Andere gemeenten daarentegen geven juist aan dat een dergelijke maatregel minder vaak wordt ingezet omdat deze maatregel voor burgers minder goed zichtbaar is. Daarmee is de beleving van de veiligheid voor de omgeving minder gediend. Tot slot wordt door de gemeenten die mitigerende maatregelen zoals cameratoezicht willen inzetten aangegeven dat dit een behoorlijke aanslag op de beschikbare middelen met zich meebrengt.

Aanvullende vraagstelling

Gegeven de toezeggingen die destijds zijn gedaan aan de Tweede Kamer, was expliciet in deze invoeringstoets ook een vraag: 'Hoe vaak is het voorgekomen dat er wel een bestuursrechtelijke sluiting van een woning door een burgemeester heeft plaatsgevonden, maar geen strafzaak op basis van strafbare feiten?' Ter verduidelijking: het gaat hier om een strafzaak tegen de huiseigenaar wiens woning gesloten is. Gemeenten houden dit niet bij. Daarnaast speelt mee dat de achtergrond van de woningsluitingen heel divers is. De gemeente heeft bovendien niet altijd hetzelfde inzicht in de achtergronden zoals de politie of het OM. Dat maakt deze vraag moeilijk te beantwoorden door de gemeenten alleen. Gemeenten bevestigen wel dat het voorkomt dat een woning gesloten wordt, terwijl de bewoner geen direct betrokkene is bij de strafzaak.

Bijlage A: Achtergrond van artikel 174a inclusief gemeentelijke werkwijze

Veranderingen in woningsluitingen door artikel 174a

De burgemeester kan vanaf 1-1-2024 in meer gevallen een woning, niet publiek toegankelijk lokaal of erf sluiten. Kort gezegd: als door (bedreiging met) ernstig geweld (b-grond) of door de vondst van een wapen (c-grond) de openbare ronde rondom het pand ernstig wordt verstoord, kan de burgemeester een woning, lokaal of erf sluiten. Met deze aanpassing is de instrumentkist van een burgemeester om op te treden verder gevuld. Voorheen, toen de b en c grond er niet waren, diende altijd een noodbevel opgesteld te worden. Voor de niet publiek toegankelijke lokalen werd de lichte bevelsbevoegdheid gebruikt. Met de invoering van de nieuwe gronden, is duidelijker en voorzienbaar wanneer tot sluiting mag worden overgegaan. Nog steeds moet beoordeeld worden of de openbare orde ernstig verstoord wordt dan wel dat ernstige vrees bestaat voor het ontstaan daarvan. Vanzelfsprekend dient ook de evenredigheid van de sluiting getoetst te worden. Nieuw element ten opzichte van het noodbevel is dat woningcorporaties en andere verhuurders op het moment dat wordt gesloten op basis van 174a, een huurcontract buitengerechtelijk kunnen ontbinden.

Bij de invoeringstoets is het belangrijk goed te herleiden wat de daadwerkelijke gevolgen zijn van de invoering van het nieuwe artikel. Daarnaast zijn ook diverse signalen meegegeven die niet zozeer een gevolg zijn van het nieuwe artikel maar meer van de bestaande praktijk, ook voor 1-1-2024. Die signalen krijgen geen plek in deze invoeringstoets. Hieronder worden globaal de werkzaamheden beschreven die uitgevoerd dienen te worden, de aard van de werkzaamheden verschilt niet t.o.v. de eerdere situatie.

Werkwijze volgens artikel 174a Gemeentewet

Beoordeling Allereerst moet worden beoordeeld of bestuurlijke maatregelen noodzakelijk zijn en zo ja, of er ook minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn zoals bijvoorbeeld cameratoezicht of een gebiedsverbod. Voorts moet ook beoordeeld worden of het noodzakelijk is over te gaan tot een spoedsluiting. Vervolgens moet de sluiting geëffectueerd worden.

Opstellen sluitingsbesluit Daarna zal de burgemeester of de gezaghebber het sluitingsbesluit moeten laten opstellen en daarin de sluiting voldoende moeten onderbouwen. Dit betekent doorgaans dat een ambtenaar een bestuurlijke rapportage van de politie doorneemt en het conceptbesluit opstelt.

Bekendmaking besluit Het besluit moet vervolgens op de juiste manier worden bekendgemaakt. Dit kan gebeuren door toezending of uitreiking en is in dat laatste geval afhankelijk van de locatie van de woning ten opzichte van het gemeentehuis of bestuurskantoor.

Toezicht op het besluit Ten slotte speelt toezicht op naleving van het besluit, als een gemeenteraad een verbodsbepaling heeft opgenomen in de gemeentelijke verordening. Feitelijk betekent dit dat een ambtenaar van de gemeente dan bij de gesloten woning kan kijken of de woning daadwerkelijk gesloten is.

Bezwaarprocedures Ook moeten gemeenten erop bedacht zijn dat de belanghebbende een bezwaar, een voorlopige voorziening, beroep en hoger beroep kan instellen. Ten aanzien van bezwaar geldt dat een ambtenaar het bezwaarschrift leest, het dossier tot zich neemt, belanghebbenden hoort en de beslissing op bezwaar concipieert. De belanghebbende kan in spoedeisende gevallen een voorlopige voorziening verzoeken. Hiervoor zijn ook de nodige voorbereidingen nodig. Zo geldt dat de ambtenaar zich inleest in zowel het verzoekschrift als het dossier, een verweerschrift opstelt, afreist naar de rechtbank of het gerecht en daar de burgemeester of de gezaghebber vertegenwoordigt. In beroep worden dezelfde werkzaamheden uitgevoerd. Ook kunnen partijen in hoger beroep gaan bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Benadrukt moet echter worden dat niet elke sluiting tot aan de hoogste bestuursrechter uitgeprocedeerd zal worden. Evenmin zal bij elke sluiting beroep of een voorlopige voorziening volgen. Dat is nu ook niet het geval en er is naar verwachting des te minder reden voor bij een duidelijke, specifieke rechtsgrondslag om tot sluiting over te gaan.

Bijlage B: Onderzoeksverantwoording

Op basis van nader 'deskresearch' is tijdens de inventarisatiefase de onderzoeksaanpak verder uitgewerkt. Aan de hand van deze uitwerking is een gespreksleidraad met vragen opgesteld om in de gesprekken met gemeenten te hanteren. Vervolgens is er een selectie van de te benaderen gemeenten gemaakt. Bij de selectie van gemeenten is rekening gehouden met gemeentegrootte en ligging in het land. Als gevolg hiervan komen ook gemeenten aan bod die nog niet (zoveel) met de nieuwe wetgeving te maken hebben gehad, als wel gemeenten die veelvuldig met woningsluiting op basis van artikel 174a te maken hebben gehad. In de analysefase zijn, aan de hand van de gespreksleidraad, interviews gehouden met de verschillende gemeenten met diverse betrokkenen in het openbare orde en veiligheidsdomein. Denk hierbij aan beleidsadviseurs en juristen. In totaal is met 14 gemeenten gesproken (zie bijlage voor een overzicht van de gesprekspartners). In de rapportagefase zijn de resultaten van de invoeringstoets voorgelegd aan de geïnterviewde gemeenten in de vorm van een schriftelijke klankbordronde. De conceptrapportage is met de klankbordgroep en begeleidingscommissie gedeeld, waarbij de mogelijkheid is geboden om te reageren. De resultaten van de uitvoeringstoets zijn tot slot in de voorliggende rapportage opgenomen.

Bijlage C: Gesprekspartners

Gesprekspartners

Gemeente
Gemeente Alkmaar
Gemeente Almere
Gemeente Alpen a/d Rijn
Gemeente Beverwijk
Gemeente Delft
Gemeente Haarlemmermeer
Gemeente Helmond
Gemeente Hilversum
Gemeente Katwijk
Gemeente Meierijstad
Gemeente Oss
Gemeente Ridderkerk
Gemeente Rotterdam
Gemeente Vijfheerenlanden